

Jak proměnit všední den v den sváteční, aneb Úterý bylo jako neděle

Spolková činnost bývá v dnešní hektické době plně kontrastů vnímána s jistou nedůvěrou. Má vůbec nějaký význam? Obecně platný soud neexistuje. Řekneme-li jak kdy, jak kde nebo jak pro koho, může to znít šalamounsky, ale kus pravdy v tom je.

Dnes chceme alespoň stručně pojednat o Klubu seniorů – pracovníků ve školství se sídlem v Jeseníku. Už z profese samé, které se všichni členové klubu v aktivním životě věnovali, lze usoudit, k čemu měli blízko a co se jim v penzijním věku vzdaluje. Krátce to lze označit jako kulturní podněty, umělecké zážitky, společenské klima, lidská družnost. Není toho málo, co by každému mohlo v „soliterním“ postavení seniora chybět, po čem by mu mohlo být tesknou.

Pak je hodné ocenění, objeví-li se společenský subjekt, který nabídne, co člověku chybí, který svou činností dokáže alespoň občas svým členům proměnit všední den v den sváteční. V Jeseníku je takovým subjektem právě Klub seniorů - pracovníků ve školství. Slaví letos dvacet let svého trvání – existoval pochopitelně již dříve, ale šlo o bytí vymezené klimatem tehdejší Národní fronty.

Po listopadu 1989 vznikl nynější Klub seniorů, vznikl z naděje, že všechno bude lepší, dostupnější, kvalitnější. Něco takové bylo, něco ne. Dopracovat se poznatku, že nic nepadá z nebe, že je nutno se o všechno zasloužit, trvalo řadu let. Ale Klub seniorů se toho dočkal. Novou etapu činnosti zahájil Miroslav Kadlec a dále k němu přispěly podněty členů a vnímavý výbor klubu, v němž už několik let působí Milada Fárková, Mgr. Alena Trunečková, Petr Suchánek, Marie Kadlecová, Ludmila Štramová a Josef Kulička.

Od příležitostných aktivit se postupně v činnosti klubu dospělo k promyšlené náplni s výraznou kulturní orientací. Letošní záměry jsou realizovány v podivuhodném rytmu, který nabízí členům každé sudé úterý v měsíci společný zážitek s nemalou kulturní hodnotou. Program je vynalézavý a využívá jak regionálních možností, tak i hodnotných a kvalitních událostí v kraji či vzhledů do sousedního Polska.

V tomto roce navštívili Klub seniorů Ing. Jan Rotter, MUDr. Roman Vrbka, připravuje se setkání s kytaristou Manuelem Alonsem, fotografem Jiřím Štrajtem, ilustrátorkou Ivou Svobodovou, maratóncem Jaroslavem Mertou, básníky i Januszem Wójcikem,

Zygmundem Dmochowskim a Wieslawem Malickim z Prudniku. Členové společně zhlédnou divadelní hru Jana Sulovského „Muzikant z Jánského vrchu“, navštíví Žulovou, Jiříkov a Karlovu Studánku, posedí na chalupě u Myšků ve Vápenné, projdou údolím řeky Bělé, zajedou na tři dny do jižních Čech, absolvují jeden z koncertů Mezinárodního varhanního festivalu v Olomouci. Výčet by musel být velmi dlouhý, aby obsahoval vše, co pro bohatší život kantorských seniorů klub seniorů připraví.

Ke zveřejnění těchto informací mne inicioval průběh březnové beseda, na níž jsem byl hostem klubu. Hostem, ale ještě více kolegou, rozdíl byl snad jen v tom, že jsem přijal nabídnutou roli speakra, který dostal příležitost ohlédnout se po uplynulém čase života a zavzpomínat. Společně jsme si uvědomili, že život byl a je dar, který má cenu a který by bylo škoda promarnit. O dobrý průběh akce se zasloužil i mimořádně nadaný jesenický posluchač JAMU v Brně Richard Pohl z Jeseníku. Na setkání 9. března bravurně interpretoval Dvořákova a Janáčkova díla, k nimž přidal i velmi působivé skladby Franze Schuberta a Mexičana Manuela Poncého. Proměnili jsme si vzájemně všední den ve sváteční a myslím, že jsme nemohli udělat nic příhodnějšího.

Klub seniorů důchodců podle mého soudu našel smysl své existence. K tomu je možné klubu v souvislosti s 20. výročím jeho existence jen blahopřát.

Bohumír Kolář, učitel-senior, Olomouc

toho času publicista